

HØRINGSSVAR

**afgivet af Komiteen Flygtninge Under Jorden/Refugees Welcome
april 2012**

Forslag til lov om ændring af Udlændingeloven (Familiesammenføring med børn)

Indledning:

Vi er meget glade for, at regeringen vil gøre det lettere at få børn af herboende til Danmark. De 800 børn, som under VKO blev forhindret i at komme hertil eller blive her, er en skamplet på Danmarks rygte og en katastrofe for de pågældende familier.

Vi må dog med beklagelse konstatere, at man i dette lovforslag stadig tager udgangspunkt i de grundlæggende og forkerte præmisser, som VKO grundlagde. Ifølge Børnekonventionen har et barn ret til at bo sammen med en eller begge forældre, når dette er til barnets bedste – og her kan ikke stilles betingelser fra det enkelte land om, hvorvidt dette barn er “integrationsegnet” eller ej, eller at der skal ansøges indenfor en vis tidsfrist. Der kan heller ikke stilles krav til forældrerens integration – et barn har også ret til at bo hos en mor, som måske er arbejdsløs og ikke har lært flydende dansk.

At man opretholder den generelle aldersgrænse på 15 år for børn indenfor familiesammenføring forekommer helt absurd, eftersom alle børn under 18 år er omfattet af Børnekonventionen.

Efter dommen ved EMRD i sagen Osman mod Danmark havde vi forventet en ændring, således at et barn ikke ville kunne miste sin opholdstilladelse pga. et længere ophold i forældrenes hjemland. Vi er meget overraskede og skuffede over, at man trods de stærke lempelser stadig holder fast i muligheden for at straffe barnet for forhold, som forældrene er ansvarlige for.

2-års reglen:

Vi anbefaler at grænsen på 2 år helt afskaffes, af de grunde som er anført i indledningen. Hvis den imidlertid opretholdes, må der naturligvis som foreslået tages hensyn til, om der har været tvist omkring forældremyndighed. Vi mener dog, at der også bør tages hensyn til om situationen har ændret sig undervejs. Om den herboende fx mener at kunne drage bedre omsorg for sit barn nu end ved ankomsten, og om der er sket ændringer for den person, som tog sig af barnet i hjemlandet – fx sygdom, alderdom, ny ægtefælle, fængsling, og om der er opstået en generel situation i landet som gør det påtrængende at barnet kommer til Danmark, fx en krigslignende situation. Den usaglige og grove påstand om at herboende forældre med udenlandsk herkomst skulle have et bevidst ønske om at lade deres børn forblive længst muligt i hjemlandet og derpå bringe dem til Danmark i sidste øjeblik før de fylder 18 er vi meget forundrede over. Vores kontakt med hundredevis af flygtninge gennem årene har givet et billede af forældre, der meget gerne vil have deres børn hos sig, og som opfordrer børnene til at blive godt integreret, dog med respekt for og kendskab til hjemlandets kultur – og vi kan slet ikke se fidusen i at vente så længe med at få sine børn herop.

Aldersgrænse på 6 og 15 år:

Som anført i indledningen mener vi, at begge aldersgrænser er i direkte strid med Børnekonventionen, idet alle børn under 18 år har en ret til at bo sammen med en eller flere forældre, når dette er i barnets interesse (og uanset hvor integreret den pågældende forældre er). Desuden savner aldersgrænserne objektivt belæg, idet ældre børn ikke nødvendigvis er sværere at integrere. Sætningen *"Formålet hermed er bla. at sikre, at børn der skal bo i Danmark også vokser op i Danmark, og således modvirke, at børn af herboende udlændinge først søges familiesammenført og kommer til Danmark kort før deres 18 års fødselsdag"* er vi fuldstændig uforstående overfor – det må være et levn fra VKOs tankegang, og nævnes ganske rigtigt også i bemærkningerne til lov nr. 427 af 9. juni 2004 om ændring af udlændingeloven og integrationsloven. Som nævnt under foregående punkt har vi ikke mødt dette fænomen, og vi har svært ved at gennemskue hvilket formål der skulle være ved bevidst at vente med at søge opholdstilladelse.

Selve tanken om, at børn over en vis alder automatisk er sværere at integrere, er i øvrigt ikke en brugbar præmis. Vi kender masser af eksempler på flygtningebørn, som er kommet til Danmark i teenagealderen og i løbet af meget kort tid har lært flydende dansk og klarer sig usædvanligt godt. Omvendt har de fleste optøjer og uroligheder i visse boligkvarterer hovedsagligt handlet om unge, som er født og opvokset i Danmark, men som ikke føler sig velkomne og respekterede. Det enkelte barns alder kan altså ikke anvendes som et parameter.

Genopdragelsesrejser:

Det er på kant med afgørelsen fra Den Europæiske Menneskeretsdomstol i sagen Osman mod Danmark, når man trods lempelser stadig opretholder muligheden for at et barn kan miste sin opholdstilladelse efter et længere ophold i forældrenes hjemland. Det er meget svært for os at forestille os en situation, hvor det vil være det bedste for barnet at miste sin opholdstilladelse i Danmark.

At straffe barnet for noget, forældrene har gjort, ofte mod barnets vilje (og ofte stridende imod barnets tarv) kan i øvrigt sammenlignes med at straffe offeret frem for gerningsmanden i en voldtægtssag. I lovforslaget står der *"... have alvorlige opholdsretlige konsekvenser for et barn og dermed for dets forældre, hvis barnet sendes på genopdragelsesrejse eller lignende udlandsophold"* (vores fremhævelse). Det er ikke korrekt, at det får konsekvenser for barnets forældre – i den håndfuld tilfælde, vi har kendskab til, er forældrene/forælderen blevet boende i Danmark. Hvis der endelig skal foreligge en sanktionsmulighed, må dette ramme forældrene og ikke barnet. Der kunne være tale om bøde eller fængsel, som i andre tilfælde af vanrøgt eller overgreb.

Den betydning, man stadig vil tillægge vurderingen af, om barnets ophold var frivilligt eller ej, er meget bekymrende. Vi har et konkret eksempel på en ung pige, der rejste frivilligt og endda imod sin mors anbefaling på besøg hos sin far i Libanon, men faderen ødelagde hendes pas og forhindrede hende gennem flere år i at rejse tilbage. Selvom både hun selv og moderen havde opsøgt både den danske ambassade og en advokat for at få hende hjem igen, afgjorde de danske myndigheder efterfølgende at opholdet ikke påviseligt var imod hendes egen vilje. Selv i tilfælde, hvor et barn vitterligt har opholdt sig frivilligt udenfor Danmark i en lang periode, vil barnet ikke selv kende konsekvenserne af opholdet og dermed alligevel være et uskyldigt offer for forældrenes beslutninger.

Vi tilslutter os i høj grad en oplysningspligt for kommunerne, ligesom vi også er varme tilhængere af kampagner omkring tvangsægteskaber og omskæring af piger. Når en familie sender et barn på genopdragelsesrejse (hvilket i øvrigt er en flydende definition), er det som regel et desperat forsøg på at løse en konflikt med barnet, ofte med baggrund i kulturelle sammenstød, og her ville støtte og samtaler med familien helt sikkert have bedre effekt for hele familien og ikke mindst barnet.